לא צריך לאהדורי עליה כולי האי, דלמא איצטריך ליה זוזי וזבין? אמר רב אשי הרי יצא לו שם גניבה בעיר: איתמר גנב ומכר ואח"כ הוכר הגנב רב משמיה דרבי חייא אמר הדין עם הראשון ב"יוחנן משמיה דרבי ינאי אמר הדין עם השני אמר לב יוסף (ה) ולא פליגי כאן לפני יאוש = הדין עם השני כאן לאחר יאוש = הדין עם הראשון *ותרוייהו אית להו לרב חסדא, א"ל אביי ולא פליגי הא מתנות כהונה כלפני יאוש דמי ופליגי דתנן (ו) אמר לו מכור לי מעיה של פרה והיו בהן מתנות נותנן לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים, לקח הימנו במשקל (ז) נותנן לכהן ומנכה לו מן הדמים *ואמר רב לא שנו אלא ששקל לעצמו אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח! אימא אף הדין עם הטבח, מהו דתימא (ז) שאין מתנות כהונה גזלות, קמ"ל דאמר פליגי, במאי פליגי? בדרב חסדא דב"ר אמר כגון שנתייאשו הבעלים ביד לוקח ולא נתייאשו ביד הגנב הא פליגי מר סבר יאוש ואח"כ שינוי רשות ואח"כ יאוש לא קני ומ"ם לא שנא ורב פפא אמר בגלימא דב"ע לא פליגי דהדר למריה, והא בעשו בו תקנת השוק? קמיפלגי: רב משמיה דר' חייא אמר "הדין עם הראשון" - דינא דלוקח דלישקול זוזי מגנב גלא עשו בו תקנת השוק ור' יוחנן משום דר' ינאי אמר "הדין עם השני" - דינא דלוקח דלישהול מבעל הבית ועשו בו תקנת השוק, וסבר רב לא עשו בו תקנת השוק? והא רב הונא תלמידיה דרב הוה יתן בישא גנב גלימא וזבנה, אתא לקמיה דרב הונא א"ל להדא גברא ניול שרי עביד? שאני יתן בישא כיון דליכא לאישתלומי מיניה כלא הוכר (ד) דמי, אמר רבא אם גנב מפורסם הוא לא עשו בו תקנת השוק, והא יתן בישא דמפורסם הוה ועשו בו תקנת השוק? נהי דמפורסם לבישותא, לגניבותא לא מפורסם! איתמר הגנב ופרע בחובו, גנב ופרע בהיקיפו לא עשו בו תקנת השוק - דאמרי: לא, אבעתא דהגנבו יהבת ליה מידי, משכנתא שוי מאתן, במאה עשו בו תקנת השוק, שוה בשוה: אמימר אמר לא עשו בו תקנת השוק מר זוטרא אמר עשו בו תקנת השוק (והלכתא עשו בו תקנת השוק) דבינא שוה בשוה עשו בו תקנת השוק שוה מאה במאתן: רב ששת אמר לא עשו בו תקנת השוק רבא אמר עשו בו תקנת השוק, והלכתא: בכולהו עשו בו תקנת השוק לבר מגנב ופרע בחובו, גנב ופרע בהיקיפו: אבימי בר נאזי חמוה דרבינא הוה מסיק בההוא גברא ארבעה זוזי, גנב גלימא אתיא ניהליה, אוסיפה ארבעה זוזי אחרינא, לסוף הוכר הגנב, אתא לקמיה דרבינא אמר לה: גנב ופרע בחובו! ולא בעי למיתב ליה ולא מידי, הגנב ארבעה זוזי אחרינא שקול זוזך והדר גלימא מתקיף לה רב כהן - ודלמא: גלימא בהני זוזי! קמאי יהבה ניהליה = גנב ופרע בחובו, גנב ופרע בהיקיפו, וארבעה זוזי בתראי הימוני הימניה כי היכי דהימניה מעיקרא? איגלגל מילתא ממה לקמיה דרבי אבהו אמר הלכתא כרב כהן. נרשאה גנב ספרא, ובניה לפפונאה בתמנן זוזי, אזל פפונאה זבניה לבר מחוזאה במאה ועשרין זוזי, לסוף הוכר הגנב, אמר אביי ליזיל מרי דספרא ויהב ליה לבר מחוזאה תמנן זוזי ושקיל ספריה, ואזיל בר מחוזאה ושקיל ארבעין מפפונאה, מתקיף לה רבא השתא לוקח מגנב עשו בו תקנת השוק, לוקח מלוקח מיבעיא? אלא אמר רבא ליזיל מריה דספרא ויהיב ליה לבר מחוזאה מאה ועשרין זוזי ושקיל ספריה ולזיל מרי דספרא ולישקול ארבעין מפפונאה ותמנן מנרשאה: מתני' *זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש, נסדקה חבית של דבש, ושפך זה את יינו והציל את הדבש לתוכו אין

אמר ליה אביי מרי מתנות כהונה כלפני יאוש דמי ופליגי דמשמע ליה לאביי דהדין עם המבח דוקא וס"ל הדין עם הראשון מכלן קשה על פי הקונטרס דפרק הזורע (חולין דף קלד) ואין להאריך בזה: **והלכתא** בכולהו עשו בו תקנת השוק. כ"ל דלא קאי אלא להאי דפליגי בהו אמוראי (ו) אמימר וכר ששת [רבא ורב ששת] דאתו לפסוק כמ"ד עשו בו תקנת השוק אבל אמילתא דרבא דגנב מפורסם דלא עשו בו תקנת השוק, לא קאי: הרי

עין משפט נר מצוה

עב א מיי' פ"ט מהל' גזילה והאבידה הל' ה סמג עשין קמב טוש"ע ח"ד סי' סא סעיף לב:

עג ב ג מיי' פ"ט מהל' גזילה הל' ג ועיין במ"מ וכ"מ סמג עשין עח טוש"ע ח"מ סי' שמ סעיף ג:

עד ד מיי' שם הל' ג ועיין בהשגות וכמ"מ טוש"ע שם סעיף ב:

עה ה מיי' שם הל' ו ועיין בהשגות וכמ"מ:

עו ו מיי' שם הל' ז טוש"ע שם סעיף ח:

עז ז מיי' שם הלכה ה טוש"ע שם סעיף ט:

עח ח מיי' שם הל' ט ועיין בהשגות וכמ"מ טוש"ע שם סעיף י:

עט ט מיי' פי"ב מהל' גזילה והאבידה הל' ה סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סי' רסד סעיף ה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולא פליגי: (ב) שם במשקל מוקן לכהן: (ג) שם מכו דתימא מתנות כהונה מיקן נגזלות: (ד) שם כלא הוכר הגנב דמי: (ה) רש"י ד"ה רב פפא וכו' קאמר הס"ד ואח"כ מ"ס ולא עשו בו תקנת השוק וכו' שגנב לא עשו בו תקנת השוק: (ו) תוס' ד"ה לאביי והלכתא וכו' אמוראי לוקח (אמיר וכו' השוק) לקמיה ס"ב ס"ל מן זה: (ז) תוס' ד"ה אמר מ"ר:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה לא כו' דגומא כו' ג"כ אבל הגמ' המס"ס כתב דאינ"ל לכל (ובנבהר"ש סי' סכ"ז ס"ל ס"ל) ס"ל ג'):

גליון הש"ס

גמ' והא רב סוגה תלמידיה דרב. עיין שבת קמח ע"ל ביה דף הבנאת הגרא"ל וקונטרס דף ו ע"ב: מ"ש סנהדרין דף ו ע"ב: מ"ר יבמן

נוסא

שנה ואחר ואחר הוכר הגנב לא סוגה: מהגה

* ע"ל ר"ח בשם יאוש אבל לקחת גם מן הגנב

[בס קלד:]

חולין קלא. בבא קלא.

* קל"ר חסדא (לפי יאוש) אבל לקחת גם מן הגנב

[בס קלד:]

* ב"ר: לא רק בעל הבית לוקח לו בשבת לכבוד שבת אלא גם לוקח לו בשבת, קשה לי לכבוד שבת אמר מן הגנב

* לא הבנתי אלא תשיב ליום מן הראשון ולא כר"ח דאמר דבר אחר אבל בזה אינו

** נ"ל דבנוגע גם את הגנב ובאמת ר"ח בשבת לבד אבל לא מצד גנב אלא מצד הראשון שהוא הגזלן עדיין

* אמר ר"ל לא.

* לפי הרמ"ם לא ניתנה הגזלה לגנב אלא אם כן הוא בשעת הגזלה ולא בשעת הגנבה כמבואר.

(ס) נ"ל בדרכה רש"ל מ"ר יקר המחבר ומאיר אל המכון ובמה שאמר (דף ה' בבבא) לוקח בו מלוקח לא מ"ר מדוסה על הקלת מלכון לה אלא מיאוסי דמאיה לא ברים מיאוסי דמאיה אין לו את הלוקח

* ר"ל: מאבן רב אחרן

* חולין קכ"ג. "נרשאה נשקיל מאי בכ"ן ואי"ל ר"ל"ש

* ר"ל אל בסוגה לוקח אחרון

(ה) אי ר"ל [ר"ל כו.] הא"ל ר"ל אבל ר"ל ר"ל בגנב לוקח

---

* בפונאה אלמס לנרשאה (גנב) בר מחוזאה אלמס לבפונאה (סה ריח לבפונאה)

אבל הספר אלמס בר מחוזאה ריח מחוזאה

רבא אבל הספר אלמס סבו לבר מחוזאה ואבל הספר ריח: א) סה מבפונאה ב) סה מבגנב (נרשאה)

הגה מסיק לתבעה זוזי בההוא בכרת כלומר מלוה על פה כלי מתכון גנב גלימא אחר כך ונתבע לתבעו כר מאי שהלוה לו ד' זוזי על פה ונגב עוד ממנו לתבעה זוזי אחרינו וכל הגנבים וכיום רוצה ליקח גלימתו בלא דמים בלל לא מן הלתבעה זוזי קמאי ולא מן הלתבעה זוזי בתראי בלא דמים בלל לא מן הלתבעה זוזי קמאי ולא מן הלתבעה זוזי בתראי ובלא מעכים לדין לפני דבינא ואתר דין הוא שלוקח לתבעה מן מלוה אל לומנתו לבל הלתבעה בודאי מלוה לו על פמך המסכון ויל כב ליה ושקיל ליומר. והקשה רב כהן דילמא הני בתראי נמי על לומנתו הלוה כדמעיקרא ולא על הגניבה ולא לוה על הגניבה לא בלל אלא מלקבה לוסב לאחרים בלאחן הלתבעה דינרין לאחרים לא ס"ל סבירה שוה יומר בשביל לתבעה.

---

* בפונאה אלמס לנרשאה (גנב) בר מחוזאה אלמס לבפונאה (סה ריח לבפונאה)

אבל הספר אלמס בר מחוזאה ריח מחוזאה

רבא אבל הספר אלמס סבו לבר מחוזאה ואבל הספר ריח: א) סה מבפונאה ב) סה מבגנב (נרשאה)

נוסא

תת נוסא גיטא לפסא: אחרי אבדה תקנה אחרי תקנה אחרי אבדה תקנה אחרי אבדה תקנה אחרי אבדה